

Hur gick det för intensivvårdspatienterna utan COVID-19 under pandemin?

Carl Mellander^{1,2}, Linnea Dahlin^{1,2}, Ida Järvesjö¹, Fredrik Hammarskjöld^{1,2}, Knut Taxbro^{1,2}

¹ Operations- och Intensivvårdsavdelningen, Länssjukhuset Ryhov, Jönköping, ² Institutionen för biomedicinska och kliniska vetenskaper, Linköpings Universitet, Linköping

Bakgrund: Denna studie undersöker effekterna av COVID-19-pandemin på icke-COVID-19-patienter på intensivvårdsavdelningen på ett svenskt sjukhus. Trots lägre COVID-19-relaterad intensivvårdsmortalitet kvarstår frågor kring hur det gick för icke-COVID-19-patienter.

Material och Metod: En retrospektiv kohortstudie vid Länssjukhuset Ryhov, Sverige, som täcker intensivvårdsinläggningar från den 16 mars 2020 till den 31 december 2021 utfördes. Data inhämtades från Svenskt Intensivvårdsregister (SIR). I kontrollgruppen inkluderades patienter som lades in mellan den 1 januari 2017 till den 15 mars 2020. Utfall inkluderade 30-dagarsmortalitet, sjukhusvistelsens längd och återinläggning till IVA.

Resultat: Totalt analyserades 2984 patienter, i pandemigruppen var patienterna äldre ($p < 0,001$) och hade högre BMI ($p < 0,001$). Orsakerna till inläggning förändrades under pandemin, med minskning i alla inläggningskategorier utom andningsrelaterade ($p < 0,001$). Färre patienter under pandemin lades in direkt från akutmottagning ($p < 0,001$). Inläggningar från allmänna vårdavdelningar ökade ($p < 0,001$), medan inläggningar från operationsavdelning och post-operativavdelning minskade något. 30-dagarsmortalitet skiljde sig inte åt ($p = 0,409$). Justerat för SAPS3 visade Cox regressionsanalys en numeriskt liten, men signifikant skillnad i kumulativ överlevnad (HR=1,034, CI95% 1,032–1,037) i pandemigruppen. Medianvistelsen på intensivvårdsavdelningen var längre (32,5h vs 42,9h, $p = 0,001$) i pandemigruppen. Oplanerad återinläggning på intensivvårdsavdelningen inom 72 timmar var vanligare i pandemigruppen ($p = 0,045$). Den multivariabla analysen visade att ålder var en signifikant prediktor för 30-dagarsmortalitet (HR=1,055, CI95%=1,045–1,066, $p < 0,001$). Intensivvård under pandemin var inte en signifikant prediktor för 30-dagarsmortalitet (HR=0,818, CI95%=0,619–1,080, $p = 0,156$).

Slutsats: Trots hög belastning på intensivvårdsavdelningen under pandemin var det ingen skillnad i ojusterad 30-dagars mortalitet för patienter utan COVID-19. Väntetider och vårdtider var längre och återinläggningar vanligare. Detta indikerar bibehållen vårdkvalitet under krisliknande förhållanden och bör studeras på nationell nivå.